

Világító gyertya

Mert bizony világító gyertya a törvény, amíg el nem fűjják – írja egyik novellájában Tömörkény István. A régies magyar nyelvezetéről és kiváló humorérzékéről ismert író az igazságszolgáltatásra érti megjegyzését, amelynek sosem szabad elfűjni a törvényesség és az igazságosság lángját.

És bizony világító gyertya Krisztus törvénye, minden szava, amíg el nem fűjják. A leghamarabb talán az ellenség-szeretet parancsának gyertyáját fűjünk el. Mert ez bevilágít szívünk legmélyebb helyeire, lelkiismeretünk legrejtettebb zugaiba. Az Úr legtöbb törvényét megértjük, azaz azok értelmét belátjuk, de mit kezdünk az ellenség-szeretet parancsával? Miért van erre szükség? Miért közeledünk jószándékkal azokhoz, akik ellenségnek tekintenek minket? Miért tegyünk jót azokkal, akik ártanak nekünk? Miért imádkozunk azokért, akik üldöznek és gyaláznak minket? Ilyen és hasonló kérdések ébrednek bennünk, amikor az ellenség-szeretet parancsa előkerül.

Talán érdemes abból kiindulnunk, hogy nem lehetetlen a szeretet kinyilvánítása ellenségeink, üldözőink felé és erre több példát is említhetünk. Ott van például az Egyház első vértanújának, Szent István diákónusnak az esete, aki megkövezése előtt így imádkozott bántalmazóiért: „Uram, ne ródd fel nekik bűnül!” (ApCsel 7,60). Ugyanilyen lelkületről tanúskodnak Szent Pál apostol szavai, aki missziós útjai során többször találkozott azzal, hogy ellenségesen fogadták: „Ha átkoznak minket, mi áldást mondunk; ha üldözést szenvedünk, mi eltűrjük; ha gyaláznak minket, mi jó szívvel felelünk” (1Kor 4,12-13). Idéz-

zük még fel Szent Péter apostol intését is, amelyet szintén a Szentírásban, az ő első levelében olvashatunk: „Ne viszontozzátok a rosszat rosszal, sem a szidalmat szidalommal, inkább mondjatok áldást” (1Pét 3,9). Lám, ő, aki annak idején arról kérdezte az Urat, hogy hány-szor kell megbocsátanunk embertársainknak (vö. Mt 18,21), évekkel később már világosan hirdeti a szeretetből fakadó megbocsátás elsődlegességét. Szent Ágoston püspök e kérdés tekintetében az Úr Jézus példáját említi, aki nem csak szavaival hirdette az ellenség-szeretetet, hanem a kereszten megbocsátott azoknak, akik szenvedését és halálát okozták. „Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit tesznek” (Lk 23,34) – imádkozta.

Az ellenség-szeretet nem lehetetlen az ember számára. Tegyük meg, amit Krisztus kér tőlünk és legyünk szeretettel mindenki iránt. A minket bántalmazókra és az ellenséges érzületű emberekre is úgy tekintünk, mint akiket Krisztus megváltott, ezért imádkoznunk kell értük. Legyünk készek mindig a megbocsátásra és a szeretettel

Meghalt értünk

Érdeemes elgondolkoznunk azon, mennyiféle okot szoktunk felsorolni arra, hogy miért nem viselkedtünk valaki iránt szeretettel.

Kitalálunk mindenfélét, felhozunk vélt és valós sérelmeket egyaránt. Százféle, ezernyi magyarázatot kitalálunk, hogy igazoljuk magunkat. A végtelenségig tudjuk sorolni, hogy miért nem tartunk valakit méltónak a szeretetünkre. Felejtjük el mindezt! Hiszen a mérleg serpenyőjébe ugyanannyi okot tudnánk elhelyezni, hogy miért kötelességünk a szeretet gyakorlása. De mégse soroljuk ezeket, hanem csak egyet tegyünk oda: Jézus úgy szeretett minket, hogy meghalt értünk. Mi okunk lehet ezek után arra, hogy bárkitől is megtagadjuk a szeretetet?

A szeretet által

Istenünk! Te minden emberre úgy tekintesz, mint gyermekedre, még azokra is, akik önteltségükben nem hisznek benned vagy szembeszállnak veled.

A szeretet isteni látásmódot kölcsönöz nekünk és arra indít, hogy a gyűlöletet és a bosszút űzzük ki szívünkől, és legyünk mindig készek a megbocsátásra. Miként te a megbocsátással új lehetőséget adsz a bűnösöknek, ugyanúgy mi is új lehetőséget akarunk adni a szeretet által azoknak, akikben talán pillanatnyilag felülkerekedett a rossz. Istenünk! A te jóságod képes legyőzni az emberi rosszat. Segíts minket, hogy minden emberi igazságtalanságot és gyűlöletet legyőzzünk a szeretet által!

Évközi 7.
vasárnap
Lev 19,1-2.17-18
1Kor 3,16-23
Mt 5,38-48

Hétfő
Sir 1,1-10
Mk 9,14-29

Kedd
Sir 2,1-13
Mk 9,30-37

Szerda
Szent Péter
székfoglalása
1Pét 5,1-4
Mt 16,13-19

Csütörtök
Sir 5,1-10
Mk 9,41-50

Péntek
Szent Máttyás
ApCsel 1,15-17.20-26
Jn 15,9-17

Szombat
Sir 17,1-13
Mk 10,13-16

Elmélkedések
a napi
evangéliumhoz:
evangelium365.hu